

Jeg så godt, at hr. Brian McGuire – ikke hr., han er ikke hr. i denne sammenhæng, vi bruger kun uforskammede tiltaleformer til hinanden, når vi er herinde – men Brian McGuire skrev forleden dag i Politiken. Han forholdt sig ikke til, hvad det var, vi havde lavet i hele denne lov, men udelukkende til det, som hr. Søren Søndergaard også gjorde.

Jeg synes ikke, det er svært at svare Brian McGuire. Jeg tror, han er et så ordentligt menneske, at han heller ikke har andre interesser end flygtningene i denne sag, og vi kunne sige o.k., det er så vilkårene, jeg vil godt deltage i det arbejde, som et flertal i Folketinget har påtaget sig, men vi har holdt godt øje med, hvad der sker. Der er oven i købet et flertal inden for dette flertal, der har lovet hinanden – det fremgik også af andenbehandlingen – at vi vil gøre noget yderligere for, at retsgarantierne bliver forbedrede i det her.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Søren Søndergaard ikke synes, det er godt, at det her sker. Men da det åbenbart er vigtigere at have nogle flotte signalværdier end at redde ombudsmandsloven, borgernes rettigheder og for den sags skyld næsten også redde asylsøgenes forbedrede vilkår, som vi kan få ud af det her, må hr. Søren Søndergaard tage sin fribillet i fred og ro.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er der jo ikke behov for, at vi redder ombudsmandsloven eller ombudsmandsinstitutionen. De eksisterer jo ganske uanset, hvad vi vedtager her i dag.

Så vil jeg sige til hr. Bjørn Elmquist og til fru Margrete Auken: Når nu dette spørgsmål er så lille, så ubetydeligt og så ligegyldigt, hvorfor har Det Radikale Venstre og SF så overladt det til Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og Venstre at komme på denne idé? Hvorfor har de ikke selv stillet forslaget, når det nu er så ligegyldigt?

Man kan læse op, hvad fru Margrete Auken sagde under andenbehandlingen. Fru Margrete Auken sagde: »Men derudover har vi jo altså så, som ingen kan være i tvivl om, også måttet betale en pris. Har denne været for høj? Der er ingen tvivl om, at vi helst var fri. Der er ingen tvivl om, at SF helst var fri.«

SF har valgt at betale en pris for at få noget andet igennem. Vi synes ikke, at den pris skulle betales. Det er det, diskussionen handler om. Men giver det virkelig fru Margrete Auken ret

til på denne måde at sige, at Enhedslistens syn på dette spørgsmål er fuldstændig ude i hampen, fordi vi ikke har villet betale den pris, som fru Margrete Auken var villig til at betale på asylansøgenes vegne? Det interessante er jo, hvordan fru Margrete Auken kan føle, at hun har ret til at betale den pris på asylansøgenes vegne.

Det synes fru Margrete Auken hun har. Vi synes ikke, at vi har, selv om vi da, hvad jeg også sagde i mit første indlæg – jeg beklager, at fru Margrete Auken ikke hørte det på grund af støjen i lokalet – er meget glade for, at Ombudsmanden har fået indseende med kommunerne. Vi synes, det er vældig godt, men vi vil ikke for den fordel betale en pris, der går ud over dem, som er allersvagest i samfundet.

Det er måske ikke bare på dette område, men også på andre områder, der er ved at være den forskel på SF og Enhedslisten, at vi ikke ønsker at betale prisen.

Formanden:

Støjniveauet i salen er ikke acceptabelt!

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Den pris, SF har betalt, er, at SF's image har et problem; det er ikke flygtningene. Den pris, Enhedslisten ikke ville betale, var en imagepris. Skal vi nu ikke holde det fuldstændig fast? Det siger sig selv, at hvis SF havde registreret, at det her var for stor en belastning eller overhovedet en alvorlig belastning for flygtningene, havde vi ikke gjort det.

Jeg kan ikke begribe, at hr. Søren Søndergaard ikke kan høre det, og jeg synes, det er patetisk og vammelt at høre hr. Søren Søndergaard stå her og puste sig op, som om han forsvare flygtningene. Det eneste, hr. Søren Søndergaard forsvare, er Enhedslistens image. Så siger man, vi kunne have fået det igennem med kommunerne, selv om vi ikke havde betalt den pris, som er en imagepris. Det er altså signalværdien, som er svær. Den er svær, og det er det, som hr. Søren Søndergaard udnytter på det mest skamløse.

Hvis ikke vi havde villet betale det, havde vi ikke fået det andet igennem. Så kan hr. Søren Søndergaard sige, at det så også er lige meget, for Ombudsmanden er der alligevel. Ja, men altså med en utrolig indskrænket kompetence.

Vi synes, at det er en rigtig og relevant pris, vi har betalt. Vi tager det gerne på os, og vi tager